

QUÈ PUC FER JO?

Un relat de: [Jordi Abellán Deu](#)

Potser el que vaig a dir et sigui indiferent.
Em pots creure que m'importa ben poc.
Si no et remou no em mereixes atenció.

Saps que no som els reis de la creació.
Que l'aire que respirem no es fa sol.
Ens cal conviure amb les que el creen.

Què ens alimentará si no deixem res al voltant?
Remourem muntanyes de brossa buscant un mos
o ens menjarem uns als altres amb desesperació.

Cal pluja perquè pels rius hi baixi aigua.
Aigua necessària per sustentar tota vida,
aquesta que, sense més, donem per segura.

Si amb inconsciència seguim per on anem,
i en el cel no hi volen els ocells, serà cel?
Si moren els arbres on trobarem ombra?

Em diràs que la ciència trobarà la solució.
Llavors jo et pregunto: N'estàs segur d'això?
Estàs disposat a creure-ho sense moure un dit?

Què direm a fills i nets quan res no queda?
Estàs preparat per afrontar la seva acusació?
Quan amb ulls plorosos, o pitjor, plens d'odi
ens assenyalin i ens preguntin amb tota raó:
Per què m'heu hagut de portar a aquest món?
Doncs comença a pensar: Què puc fer jo?